

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 5, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (»Bruxelles I«) (EFT 2001 L 12, s. 1) — fortolkning af udtrykket »det sted, hvor skadetilføjeisen er foregået eller vil kunne foregå« — det sted, hvor skadetilføjeisen er foregået — stedet for den begivenhed, der forårsagede skaden (»Handlungsort«), og stedet, hvor den oprindelige skade indtrådte (»Erfolgsort«) — tilknytningsmomenter

Konklusion

Artikel 5, nr. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at udtrykket »det sted, hvor skadetilføjeisen er foregået« i en tvist som den i hovedsagen omhandlede vedrører det sted, hvor den oprindelige skade indtrådte ved sædvanlig anvendelse af produktet til det formål, som det er bestemt til.

(¹) EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2009 — American Clothing Associates SA og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Forenede sager C-202/08 P og C-208/08 P) (¹)

(Appel — intellektuel ejendomsret — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret — absolutte hindringer for registrering af et varemærke — varemærker, der er identiske med eller ligner et statsblem — gengivelse af et ahornblad — anvendelighed på servicemærker)

(2009/C 220/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: American Clothing Associates NV (ved advocaat P. Maeyaert, avocats N. Clarembeaux og C. De Keersmaeker) (sag C-202/08 P) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) (sag C-208/08 P)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) (sag C-202/08 P) og American Clothing Associates NV (ved advocaat P. Maeyaert, avocats N. Clarembeaux og C. De Keersmaeker) (sag C-208/08 P)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fente Afdeling) den 28. februar 2008 i sag T-215/06, American Clothing Asso-

ciates mod KHIM, hvorved Retten ikke gav sagsøgeren medhold i selskabets påstand om annullation af afgørelsen truffet den 4. maj 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, hvorved dette afslog at registrere et tegn, der forestiller et ahornblad, som EF-varemærke for varer i klasse 18 og 25 i Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker — tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1 litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) og artikel 6 c, stk. 1, litra a), i Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret af 20. marts 1883, som revideret og ændret — absolutte registreringshindringer — varemærker, der er identiske med eller ligner et statsblem — gengivelse af et ahornblad

Konklusion

- 1) Appellen iværksat af American Clothing Associates NV i sag C-202/08 P forkastes.
- 2) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 28. april 2008, American Clothing Associates mod KHIM (sag T-215/06), ophæves, for så vidt som den annullerer afgørelsen truffet af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 4. maj 2006 (sag R 1463/2005-1), vedrørende afslag på en ansøgning om registrering som EF-varemærke af et tegn, der gengiver et ahornblad.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes i sag T-215/06, anlagt af American Clothing Associates.
- 4) American Clothing Associates NV betaler omkostningerne i sag C-202/08 P og sag C-208/08 P.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. juli 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-244/08) (¹)

(Traktatbrud — sjette momsdirektiv — artikel 17 — ottende direktiv 79/1072/EØF — artikel 1 — trettede direktiv 86/560/EØF — artikel 1 — tilbagebetaling eller fradrag af moms — afgiftspligtig person, som har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i den berørte medlemsstat)

(2009/C 220/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Bruni, G. De Bellis og G. Palmieri, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 11), og artikel 1 i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om merværdiafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område — tilbagebetaling af moms til en afgiftspligtig person, som har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i Italien

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har på området for tilbagebetaling af merværdiafgift til en afgiftspligtig person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i den berørte medlemsstat, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, og artikel 1 i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, idet den forpligter en afgiftspligtig person, der har hjemsted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, men har et fast forretningssted i Italien, og som i løbet af den omhandlede periode har gennemført levering af varer eller ydelser i Italien, til at ansøge om tilbagebetaling af den indgående merværdiafgift efter de procedurer, der er fastsat i nævnte direktiver, frem for at fradrage den, når den erhvervelse, som ansøgningen om tilbagebetaling af denne afgift vedrører, ikke er foretaget med dette faste forretningssted som mellemled, men direkte af denne afgiftspligtige persons hovedforretningssted.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2009 — Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl mod Comune di Casoria (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien)

(Sag C-254/08) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 2006/12/EF — artikel 15, litra a) — omkostninger til bortskaffelse af affald ikke fordelt på grundlag af det faktisk frembragte affald — forenelighed med princippet om, at forureneren betaler)

(2009/C 220/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Futura Immobiliare srl Hotel Futura, Meeting Hotel, Hotel Blanc, Hotel Clyton og Business srl

Sagsøgt: Comune di Casoria

Procesdeltager: Azienda Speciale Igiene Ambientale (ASIA) SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — fortolkning af artikel 15 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39) — national ordning, der ikke fordeler omkostningerne til bortskaffelse af affald på grundlag af produktion eller besiddelse af affald — forenelighed med »forureneren betaler«-princippet

Konklusion

Artikel 15, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF om affald skal fortolkes således, at den ikke på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin er til hinder for nationale bestemmelser, der med henblik på finansiering af en ordning med håndtering og bortskaffelse af dagrenovation foreskriver en afgift, der beregnes på grundlag af et skøn over den affaldsmængde, der frembringes af brugerne af ordningen, og ikke på grundlag af den affaldsmængde, som disse rent faktisk frembringer og overlader til indsamling.

Det påhviler imidlertid den forelæggende ret på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, som den har fået forelagt, at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede afgift på bortskaffelse af dagrenovation i fast form fører til, at visse »indehavere«, i det foreliggende tilfælde hotelvirksomheder, pålægges udgifter, der er klart uforholdsmæssige i